

Mál nr. 189/2021

M og
V vegna ábyrgðartryggingar XSlys viðskiptavinar verslunar 11. ágúst 2020.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 7. maí 2021, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 20. maí 2021.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram M hafi verið á leið inn í verslun og veitingastað þegar hún rak fótinn í um 1 cm upphækkun og datt fram fyrir sig með þeim afleiðingum að hún hlaut höfuðhögg sem hand- og fótleggsbrot. Í gögnum málsins liggja fyrir myndir af vettvangi þar sem kemur fram að við inngang í verslunina er skorið úr parketi þar sem búið er að koma gúmmimottu fyrir.

M telur að aðbúnaður í húsnæði X við inngang í verslun hafi verið ófullnægjandi, þar sem um 1 cm misfella hafi verið frá gúmmimottu upp á gólf verslunarinnar, sem ekki hafi verið varað sérstaklega við. M bendir á að í gr. 12.2.2 í byggingarreglugerð nr. 112/2012 komi fram að á gólffleti skuli hvorki vera óvæntar mishæðir né hindranir og séu aðstæður í húsnæði X ekki í samræmi við þau fyrirmæli. Einnig vísar M til reglugerðar um hollustuhætti nr. 941/2002 þar sem komi fram í 14. og 16. gr. að húsnæði skuli vera þannig að fólki sé ekki stefnt í slyshættu. Einnig bendir M á að gerðar séu strangar kröfur til umbúnaðar fasteigna þar sem boðið er upp á þjónustu sem ætla má að fjöldi fólks sækir.

V hefur hafnað bótaskyldu og bendir á að X komi ekki að rekstri í húsnæði því sem M slasaðist í heldur hafi gert húsaleigusamning við tiltekinn rekstraraðila þar sem komi fram að sá sjái um viðhald innandyra, m.a. á gólfefnum og sé það X því óviðkomandi. Einnig vísar V til þess að ákvæði byggingareglugerðar frá 2012 eigi ekki við þar sem húsið hafi verið byggt árið 1996. Auk þessa vísar V til þess að augljós litamunur hafi verið á mottu og gólfefni og að 1 cm upphækkun af mottu sé minniháttar og ekki sýnt fram á að hún sé í ósamræmi við lög eða reglugerðir, auk þess sem ekki sé vitað af öðrum slysum á sama stað.

Álit.

Í gögnum málsins liggja fyrir skýrar ljósmyndir af aðstæðum á vettvangi þar sem svört gúmmimotta er við inngang í húsnæði X og síðan tekur við annað viðarlitað gólfefni. Sá litli hæðarmunur sem er á milli gólfmottu og annars gólfefnis er skýrlega afmarkaður með stálbrík. Í húsaleigusamningi milli X og rekstraraðila húsnæðisins er skýrlega kveðið á um í 3. gr. að viðhald innanhúss, þar á meðal vegna gólfefna, annist rekstraraðili. Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að óumdeilt sé að X annist ekki rekstur í húsnæðinu. Ekki liggur fyrir með nægilega skýrum hætti að slíkur umbúnaður húsnæðis brjóti í bága við gildandi lög og byggingareglugerðir þegar hús X var byggt. Verður því ekki fallist á að skaðabótaskylda sé fyrir hendi af hálfu X, sem eiganda húsnæðis, og því á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 22. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.